

Fleraltets Forsvarsplan var — jeg har hverken sagt urimelig eller latterlig — ugjærlig, og det trøster jeg mig til at kunne bevise. Om Fleraltet vil finde, at det, at foreslaa noget Ugjærligt, er urimeligt og latterligt, vil jeg overlade til det selv at bestemme, men det er ialtfald ikke sagt af mig. Vil Fleraltet virkelig, som den ærede Ordfører sagde, udvikle begge Vaaben, Landvoernet og Søværnet, i den Hensigt, at man skal møde Fjenden paa Kysten, saa er det ganske vist paa Veien dertil, men det ærede Udvalg er da endnu kun gaaet Halvoeien, men af Betænkningen fremgaar det, at det er mere at have tilbagelagt den hele. Efter at den ærede Ordfører havde sagt dette, tilføiede han en Bemærkning, som jeg tror ikke var ganske forsvarligt fra hans Side at fremsføre. Han mente, at jeg ved mine Bemærninger om de mindre gunstige Betingelser, som her fandtes for et Søforsvar, havde, som han udtrykte sig, kastet en Sandfælde til Marinen. Den ærede Ordfører sandt sig selv for svag, til at optage Sandfælden, men han haabede, at der var Andre, der vilde gjøre det, og saa skulde jeg faae, hvad jeg fortjente. Jeg maa sige, at jeg tror, at den ærede Ordfører vistnok ikke kan have hørt, hvad der er udtalt fra min Side; jeg sagde nemlig, at da Fleraltet havde bestemt, at Flaaden skulde løse en større Opgave end den, som man efter den ærede Ministers Formening kunde forlange af den, saa maatte der, for at dette skulde være gjørligt, være meget gunstige Betingelser for Søforsvaret tilstede, end der virkelig er. Udvalgets Fleralts Betænkning paastaar, at disse gunstige Betingelser ere tilstede, og jeg tillod mig at modsigte dette, idet jeg nemlig siger, at de gunstige Betingelser for, at en spædt og underlegen Modstander skal kunne udføre en større Rolle, bestaa deri, at han har en indre Linie, og hvilkten han kan forene sine Forsvarskræfter, at han, naar han møder en overlegen Fjende, har mange Smuthuller, hvor han kan komme bort og dække sig, indtil Omstændighederne gjøre det muligt for ham atter at komme ud, og at disse Betingelser ingenlunde fandtes ved den sjællandske Ogruppens Razon. Jeg tror, at saavel den ærede Marineminister som mine Kammerater i Marinen kjende, og jeg tillader mig at tro, anerkjende den Interesse og Værme, som jeg ved enhver Leilighed har været besjælet af og lagt for Dagen, naar der har været Spørgsmaal om Marinens hensigtsmæssige Udvikling, jeg tror, at vi med Hensyn til dens Opgaves Omraade og Midlerne til at løse denne Opgave ere fuldstændig enige, og jeg antager derfor, at den ærede Ordførers Forsøg ved denne Leilighed i Sandfælsfabrikationen ikke vil lykkes. Med Hensyn til Forsvarsplanen og den Betingelse, som Udvalgets Fleralt i sit Forslag har knyttet dertil, er der kommet to Sammenligninger frem, som ere af en ganske overordentlig forskjellig Natur. Den ene er høit poetisk, den anden tør jeg paa Grund

af Modsætningen kalde lav praktisk. Den høit poetiske er kommen fra det ærede Medlem for Skanderborg (Bayer). Han sammenlignede denne Forsvarsplan med disse 30 Millioner Kr. med en Somfru, der sidder i et Bur, og udenom dette Bur laa en Drage — det er Modstanden mod Indkomst- og Formueffekten — og nu skulde man finde den Ridder, der kunde dræbe Dragen for at komme ind til Somfruen med de 30 Millioner. Det er jo ganske vist ingen daarlig Medgift i og for sig. Men jeg tillader mig at tro, at i det eventyrlige Billede, som det ærede Medlem sigtede til, er denne Somfru desuden meget skjøn — jeg er vis paa, at hun hverken mangler Arme eller Ben, men i enhver Henseende er overordentlig tiltrækkende — og derfor er det da ogsaa naturligt nok, om der findes en Ridder, som tør vove en Dyst med den forfærdelige Drage, for at skaffe Somfruen fri og vinde hende. Kan det ærede Medlem indrette det ligesaa med Forsvarsplanen, sætte den smut, klar og tiltalende ind i Buret, saa vil det ærede Medlem sikkert heller ikke komme til at savne Riddere til at bryde Buret omkring den smukke Somfru og til at tage det stygge Uhyre af Dage, der bevogter hende. Den anden Sammenligning var i Modsætning hertil af en lav praktisk Natur. Den kom fra det ærede Medlem for Aalborg Mints 5te Valgkreds, som sagde, at hvorledes Fleraltet saa end bærer sig ad, faae vi Prygl. Det ærede Medlem sagde: „Vi tilbyde disse 30 Millioner, og saa faae vi endda Prygl.“ Jeg siger til det ærede Medlem, at naar vi tage imod disse 30 Millioner til denne Forsvarsplan, saa skulde vi udføre den, og saa faae vi Prygl. Nu maa det ærede Medlem ikke tage mig fortrydelig op, at naar jeg har Valget imellem, at han faar Prygl eller jeg selv faaer dem, foretrækker jeg at overlade dem til ham. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) forsøgte, hvad jeg godt kan forstaa, om muligt at samle disse spredte Clementer af Fordringer og Hensyn til eet Billede, som der muligvis kunde komme Noget ud af, Noget, der kunde faae praktisk Betydning, og han gav en Antydning af, om man ikke kunde blive enig om Agersøfund og Flaadens Udvikling og saa tage den tidligere anvendte Indkomstskattelov op igjen og afskaffe Afgifterne helt eller tildeels deraf. Det er ganske vist bleven Moden i den sidste Tid at tage de gamle Love op til forskjellig Anvendelse; men jeg tilstaa ærlig talt, at denne det ærede Medlems Tanke tiltaler mig mindre. Det er ikke selve det, at faae en Indkomstskat indført og derved Pengene tilveiebragte, som jeg har Noget imod; men den Begrændsning, som det ærede Medlem gav Anvendelsen, frygter jeg noget; thi hvad vil Resultatet blive af Agersøfund og Flaaden og intet Søfort paa Middelfrunden. Det vil aabenbart blive det, at Flaaden i meget høi Grad bindes til Kjøbenhavn